

området, og derfor har vi foreslået en terror-kommission. Kommissionen skal være uafhængig og se på både truslen og antiterrorberedskabet og på, hvordan demokratiet får bedre kontrol med de myndigheder, vi i samfundets tjeneste giver flere og flere ressourcer, redskaber samt større ansvar.

Vi foreslår uafhængig forskning i radikalisering og ekstremisme. Uden forskning i, hvad det er, der får unge til at vælge terrorismen, står vi reelt forsvarsløse mod denne nye trussel.

Terror er en af vor tids største udfordringer. Der er ingen nemme løsninger. Kun mere viden, en ansvarlig og legitim udenrigspolitik samt internationalt samarbejde kan give mere sikkerhed. Kun en bred indsats hvilende på et bredt sikkerhedsbegreb, hvori også må indgå elementer som ulandsbistand og konstant optagelse af, at vi reelt får et internationalt retssamfund, kan vise os vejen frem.

Hvis vi alle sammen anerkender, at terror er den største udfordring i nyere tid, burde det også være oplagt at iværksætte et grundigt analysearbejde i form af en terrorkommission. Vi kommer til at skulle forholde os til disse trusler i de kommende generationer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Der er ikke bedt om korte bemærkninger, og vi går over til næste taler i ordførerrækken, hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

Udenrigspolitisk Nævn var i USA i oktober 2005, og der havde vi bl.a. et møde i Pentagon, hvor vi hørte et foredrag af en firestjernet general om det, der hed GWoT, Global War on Terror. Det var sådan set et meget interessant foredrag, hvor vi fik beskrevet, hvad den amerikanske tankegang er i hele krigen imod terror.

I den amerikanske optik er der tale om en verdensomspændende krig, og hvis vi ikke vinder denne krig, vil vi i løbet af føje år have et kalifat, der vil brede sig mere og mere, og i løbet af omkring 100 år – mente generalen – ville hele verden være et verdensomspændende kalifat.

Der var et kvikt hoved i delegationen, der gjorde opmærksom på, at denne tænkning om et verdensomspændende kalifat, som vi var oppe imod, svarede meget godt til den tænkning, man havde frem til den kolde krigs afslutning, hvor det var verdenskommunismen, som man kæmpede imod. Det svarede han ikke på.

Men det er jo sådan set meget interessant, at i den amerikanske udenrigspolitik har man nu erstattet kampen imod verdenskommunismen med kampen mod verdensislamismen. På den baggrund kan USA foretage sig hvad som helst rundt omkring i verden.

Kl. 15.05

Under den kolde krig, da man bekæmpede verdenskommunismen, gik man ind i Vietnam. Vietnamkrigen var en del af den, og det var en helt klar del af den amerikanske politik, at hvis man ikke holdt Sydvietnam, så ville det hele falde sammen som dominobrikker, og kommunismen ville brede sig først over hele Asien og videre til hele verden.

Det er hævet over enhver tvivl, at Bushs tænkning om Mellemøsten og især Irak og Afghanistan svarer meget godt til tænkningen om Vietnam, nemlig at hvis man ikke holder Irak, holder man ikke Afghanistan, og så vil verdensislamismen brede sig over hele verden.

Men som i Vietnam er krigen også slået fejl den her gang. Terrorismen er styrket, den radikale islamisme er styrket, de fundamentalistiske kræfter har vind i sejlene, og det er jo det, som er baggrunden for, at flere og flere kan sige, at denne amerikanske strategi ligger totalt i ruiner. Strategien om, at man med krig ovenfra skulle skabe demokrati og frihed og på den måde bekæmpe islamismen, har slået fejl. Islamismen er blevet styrket, terroristerne er blevet styrket, og den radikale fundamentalisme er blevet styrket.

Det nødvendiggør jo, at vi stiller os følgende meget fundamentale spørgsmål: Kan man bekæmpe terrorismen med militære midler, eller er man nødt at have andre instrumenter?

Lad mig prøve at illustrere det med, hvad de her krige har kostet. Hvis vi ser på Irakkrigen, så fik Bush i første omgang en bevilling på omkring 87 mia. dollar, siden hen flere direkte krigsbevillinger, så vidt jeg husker på omkring 200-300 mia. dollar.

Joseph Stiglitz, nobelpristageren i økonomi, har beregnet, at de samlede udgifter for det amerikanske samfund ved Irakkrigen ligger på den anden side af 1 billion dollar, altså på den anden side af 1.000 mia. dollar. Der må man stille følgende spørgsmål:

Hvis de penge var blevet brugt til at forbedre levevilkårene for den fattige del af verden, hvis man havde brugt en brøkdel af de penge, som blot ville være nødvendige til at skaffe rent drikkevand, til at skaffe uddannelse, til at skaffe socialt anstændige vilkår for den fattige del af ver-